

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, w IV Wydziale Karnym
w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Furman

Protokolant: Agnieszka Gutowska, aplikant adwokacki Wiktor Krettek, aplikant adwokacki Marta Foltyn

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa – Ochota w Warszawie - Marcina Kalety, Ewy Dmitruk,
Marcina Adamczyka i Marcina Komorowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dnia 07 stycznia 2014 roku, 12 lutego 2014 roku oraz 02 czerwca 2014 roku

sprawy **K. R.**, z domu M., córki T. i B. z domu B., urodzonej (...) w C.,

oskarżonej o to, że:

1. w okresie od 17 lutego 2009r. do 24 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowy(...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40,00 zł na szkodę M. K. (1), **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**
2. w dniu 24 lutego 2009r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym(...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 42,50 zł na szkodę R. D., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**
3. w dniu 20 lutego 2009r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...) w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 42,50 zł na szkodę K. K. (1), **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**
4. w dniu 20 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 35,50 zł na szkodę B. Z., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**
5. w okresie od 17 lutego 2009r. do 24 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40,00 zł na szkodę K. S. (1), **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

6. w dniu 23 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkłady kosmetyczne marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 106,50 zł na szkodę K. L., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

7. w okresie od 17 lutego 2009r. do 24 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży kosmetyk do twarzy, a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 37,00 zł na szkodę D. G., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

8. w dniu 02 marca 2009r. w D., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 36,50 zł na szkodę M. P., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

9. w dniu 20 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...) o pojemności 30 ml, a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 35,50 zł na szkodę Ł. R., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

10. w dniu 23 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40,50 zł na szkodę A. C. (1), **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

11. w dniu 23 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...) o pojemności 30 ml, a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 35,50 zł na szkodę A. C. (2), **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

12. w dniu 23 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkłady kosmetyczne marki (...) o pojemności 30 ml, a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 71,00 zł na szkodę A. K., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

13. w dniu 21 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40,50 zł na szkodę J. Ś., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

14. w okresie od 17 lutego 2009r. do 24 lutego 2009r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży kosmetyk, a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy

i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 35,00 zł na szkodę A. C. (3), **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

15. w okresie od 17 lutego 2009r. do 24 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży obuwie damskie typu (...), a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 200,00 zł na szkodę M. Z., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

16. w dniu 23 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży podkład kosmetyczny marki (...) o pojemności 30 ml, a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40,50 zł na szkodę M. K., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

17. w dniu 25 lutego 2009r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży na portalu internetowym (...), w ten sposób, że na aukcji nr (...) wystawiła do sprzedaży kosmetyk do twarzy, a następnie zakupionego towaru nie wysłała nabywcy i doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 42,50 zł na szkodę K. P., **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.**

orzeka:

I. oskarżoną K. R. uznaje za winną popełnienia wszystkich zarzucanych jej czynów, z tym, że w odniesieniu do czynów 1,5,7,14 i 15 przyjmuje, że czyny te zostały popełnione nie wcześniej niż 17 lutego 2009 r. i nie później niż 24 lutego 2009r. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje oskarżoną za każdy z tych siedemnastu czynów, zaś uznając, że wszystkie czyny popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w pkt. I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 /czterech/ lat próby;

III. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżoną pod dozór kuratora w okresie próby;

IV. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci potwierdzenia przelewu na nazwisko R. D. na k. 25 i kopii potwierdzenia nadania paczki dla M. B. na k. 306 i nakazuje pozostawić je w aktach sprawy;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270 /dwieście siedemdziesiąt/ zł., w tym 180/ sto osiemdziesiąt/ tytułem opłaty

Sygn. akt IV K 310/11

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie nie wcześniej niż 17 lutego 2009 roku i nie później niż 24 lutego 2009 roku K. R. na portalu aukcyjnym (...), posługując się nickiem (...) wraz z danymi adresowymi i telefonicznymi: A. S., ul. (...), (...)-(...) P., tel. (...), oferowała na aukcjach internetowych o numerach (...), (...), (...) oraz (...) w opcji „kup teraz” produkty w postaci kosmetyków do twarzy – podkład marki(...), a także obuwie damskie typu (...). W tym samym okresie M. K. (1), R. D., K. K. (1), B. Z., K. S. (1), K. L., D. G., M. P., Ł. R., M. Z., A. C. (1), A. C. (2), A. K., J. Ś., A. C. (3), M. S. (1) oraz K. P. dokonali zakupu oferowanych produktów przez K. R. oraz wpłacili na jej konto bankowe należne kwoty pieniężne. Osoby te nie otrzymały ani zakupionego towaru, ani zwrotu wpłaconych na konto K. R. pieniędzy. Pokrzywdzeni podjęli próby

kontaktu z K. R. za pośrednictwem podanego na aukcji adresu poczty internetowej oraz numeru telefonicznego, jednakże bez rezultatów. Oskarżona nie odpisywała na wysyłane do niej e maile. Niektórzy z pokrzywdzonych otrzymali informacje, że oskarżona jest w szpitalu i to miało być przyczyną nienadesłania zamówionej przesyłki.

Oskarżona K. R. ma obecnie 32 lata, posiada wykształcenie zawodowe – fryzjer, bezrobotna, mężatka, posiadająca dwoje dzieci na utrzymaniu, bez majątku, nie leczono psychiatrycznie ani odwykowo, karana (dane o karalności – k. 280, k. 588). Oskarżona jeszcze przed zakończeniem postępowania w niniejszej sprawie przesłała na rzecz pokrzywdzonych wszystkie należne im kwoty.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: części wyjaśnień oskarżonej K. R. (k. 300-303, k. 363-364, k. 413, k. 797-798) oraz uznanych za ujawnione bez odczytania zeznań pokrzywdzonych: tj. K. P. (k. 162-163) M. K. (3) (k. 12-13), R. D. (k. 24-26), K. K. (1) (k. 63-64), B. Z. (k. 73v), K. S. (1) (k. 86-87), K. L. (k. 91-92), D. G. (k. 104-105), M. P. (k. 107), Ł. R. (k. 146-147), M. Z. (k. 237-238), A. C. (1) (k. 166-167), A. C. (2) (k. 170-171), A. K. (k. 187-188), J. Ś. (k. 219-220), A. C. (3) (k. 226-227, k. 230-231), M. S. (1) (k. 241-242) oraz świadka K. M. (k. 235-236).

Podstawą do ustaleń faktycznych stały się także zeznania innych świadków wskazanych w akcie oskarżenia, które Sąd także zgodnie z art. 333 § 2 k.p.k. uznał za ujawnione bez odczytania: J. T. (k. 4), D. D. (k. 8-9), K. W. (k. 15-16), K. S. (1) (k. 29-30), E. K. (1) (k. 34-36), E. K. (2) (k. 39-40), P. Z. (k. 42-43), I. W. (k. 44-45), A. G. (k. 49-50), K. S. (2) (k. 67-68), D. R. (k. 71-72), K. G. (k. 83-84), I. P. (k. 98-99), U. B. (k. 101-102), A. Z. (k. 116-117), A. M. (k. 118), B. M. (k. 126-127), K. K. (2) (k. 130-131), M. K. (3) (k. 133-135), A. P. (k. 144), M. W. (k. 151-152), I. K. (k. 155-156), K. A. (k. 158-159), A. W. (k. 160-161), S. G. (k. 190-191), E. W. (k. 207-208), M. B. (k. 216), A. T. (k. 224-225), K. D. (k. 233-234), K. K. (3) (k. 249-250), S. W. (k. 271), M. O. (k. 274)

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności dołączonych do akt dokumentów w postaci: notatki urzędowej (k. 1-3), potwierdzeń nadania przelewów (k. 5-6, k. 11, k. 18-23, k. 70, k. 123-125, k. 150, k. 223, k. 272), dowodu wpłaty dokonanej przez oskarżoną na rzecz R. D. (k. 25), wydruków z aukcji (...) (k. 33, k. 53-62, k. 75-82, k. 88-95, k. 136-141, k. 194-206), wyciągu z rachunku bankowego (k. 102-103), dowodu nadania kwoty 43,50 zł (k. 109), korespondencji mailowej (k. 110-113), dokumentacji dotyczącej dokonania przelewów (k. 172-185), polecenia przelewu wraz z wydrukami aukcji internetowej (k. 221), potwierdzenia przelewu i wydruk korespondencji mailowej (k. 253), informacji nadesłanej przez obrońcę oskarżonej – dowody nadania paczek (k. 306), dowodów nadania paczek przez oskarżoną (k. 318), dowodów wpłat na rzecz M. S. (1) i K. S. (1) (k. 793-794) oraz dowodów wpłat przez oskarżoną złożonych na rozprawie w dniu 02 czerwca 2014 roku (k. 897-911).

K. R. w na etapie postępowania przygotowawczego (k. 300-303, k. 363-364, k. 413) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Potwierdziła fakt oferowania do sprzedaży na portalu internetowym (...)szeregu towarów. W odniesieniu do sprzedaży butów (...) oświadczyła, że nie zwracała pieniędzy za dostarczone buty, pomimo, że klienci zgłaszali, że otrzymali inny towar niż zamówili. Uważała, że z jej oferty nie wynikało, aby oferowała do sprzedaży oryginalne buty marki(...). Wychodziła z założenia, że przed zakupem klienci sami powinni dowiedzieć się czy sprzedawane buty są oryginalne.

W odniesieniu do sprzedaży produktów marki (...) podała, że Towar ten zakupiła od „dwóch chłopaków z P.”. Mając ich obietnice, ofertę sprzedaży produktów zamieściła jeszcze jak nie była w posiadaniu kosmetyków. Opóźnienie w wysyłce towaru wynosiło nie więcej niż 4 – 5 dni. Pomimo to, zanim jeszcze rozpoczęła wysyłkę, na portalu (...) zaczęły się ukazywać negatywne komentarze.

Przesłuchana po raz kolejny oskarżona stwierdziła, że nigdy nie była w posiadaniu takiej ilości kosmetyków ile wystawiała do sprzedaży. Osoba, od której kupowała towar zapewniła, że w każdej chwili może jej dostarczyć taką ilość, jaka będzie jej potrzebna. Gdy po zakończonej aukcji okazało się, że sprzedała więcej kosmetyków, niż posiadała, osoba ta odmówiła jej dostawy, twierdząc, że już się tym nie zajmuje. Dlatego znalazła innego dostawcę. I wówczas wysłała kosmetyki osobom, które je zamówiły, a osobom, dla których już nie starczyło kosmetyków, zwróciła pieniądze jej ofertach.

Na rozprawie oskarżona przyznała się do zarzucanych jej czynów (k.797) . Potwierdziła jednak wcześniej złożone wyjaśnienia i dodała, że przyczyna, dla których nie dokonała zwrotów pieniędzy wynikała z faktu braku dokładnych informacji, komu należy się zwrot wpłaconych kwot pieniędzy. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i dostarczenia zamówionego towaru lub zwrotu przelanych kwot.

Prawdą jest, że oskarżona w okresie, gdy umieszczała oferty sprzedaży nie była w posiadaniu towaru lub też była w posiadaniu towaru gorszej jakości niż oferowany (buty (...)).

Wyjaśnienia oskarżonej, w których tłumaczy, że przyczyną niedostarczenia przesyłek, był fakt niewywiązania się jej dostawcy z zaciągniętego zobowiązania nie zasługują na wiarę. Pomiędzy wyjaśnieniami składanymi w dniu 23 sierpnia 2010r. (k.300 – 303), a wyjaśnieniami z dnia 13 grudnia 2010 r. (k.363 – 364) istnieje istotna rozbieżność, co do kolejności nawiązywania kontaktów z dostawcami. Oskarżona w czasie pierwszego przesłuchania wskazała na dostawców z P.. Natomiast w czasie drugiego wspomniała o dostawcy, który nie wywiązał się ze swojego zobowiązania w następstwie, czego nie wywiązała się ze swoich zobowiązań i musiała skontaktować się z firmą (...) z P.. Przy czym nie wskazała danych dostawcy, który miał się nie wywiązać ze swojego zobowiązania, które umożliwiałyby jego identyfikację i tym samym weryfikację wersji przedstawianej przez oskarżoną. Także fakt, że oskarżona nie czuje się odpowiedzialna za dostarczenie towaru gorszej jakości niż ten, który był przez nią oferowany (buty(...)), nie uprawnia do stwierdzenia, że nie miała ona zamiaru wprowadzenia M. Z. w błąd, co do jakości sprzedanego towaru.

W istocie żadnemu z pokrzywdzonych nie został dostarczony zamówiony towar, za wyjątkiem M. Z., która otrzymała towar gorszej jakości niż zamówiony (buty (...)). Wszyscy usiłowali bezskutecznie nawiązać kontakt z oskarżoną zarówno telefonicznie jak i za pośrednictwem poczty elektronicznej. D. G., A. C. (1) i A. C. (2) w odpowiedzi na zapytania wysyłane pocztą elektroniczną uzyskały odpowiedź, że oskarżona jest w szpitalu. K. L. na prośbę oskarżonej przesyłała jeszcze raz adres na który przesyłka miała być dostarczona. Pomimo to zamówienia nie zrealizowano.

Podobna sytuacja dotyczy pozostałych świadków, którzy otrzymali towar znacznie gorszej jakości niż ten, który oferowany do sprzedaży (buty (...)). Tylko S. W. (k. 271) i K. D. (k. 233-234), po nawiązaniu kontaktu z oskarżoną otrzymały, z dużym opóźnieniem, zwrot wpłaconych pieniędzy. Natomiast P. Z. (k. 42-43) po nawiązaniu kontaktu z oskarżoną, otrzymała towar, ale także z dużym opóźnieniem. Znamienne jest, że świadek A. P. (k. 144) uzyskała od oskarżonej informację o braku możliwości dokonania tzw. wysyłki pobraniowej tj. dokonania zapłaty za zamówiony towar w chwili jego odbioru. Wiadomość ta na tyle zaniepokoiła świadka, co do intencji sprzedawcy, że zrezygnowała z zakupu. Tylko M. O. (k. 274) nie zgłaszał zastrzeżeń do otrzymanego towaru (buty (...)).

Sąd nie ma wątpliwości, co do wiarygodności zeznań wszystkich pokrzywdzonych i świadków, które nawzajem się potwierdzają i znajdują odzwierciedlenie w dołączonych do akt dokumentach.

W ocenie Sądu, ujawniony w toku postępowania materiał dowodowy uprawnia w sposób niebudzący wątpliwości do stwierdzenia, że oskarżona K. R. popełniła zarzucane jej w akcie oskarżenia czyny.

Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia wszystkich zarzucanych jej czynów, z tym, że w odniesieniu do czynów 1,5,7,14 i 15 przyjął, iż czyny te zostały popełnione nie wcześniej niż 17 lutego 2009 roku i nie później niż 24 lutego 2009 roku. Odnosząc się do wszystkich siedemnastu czynów, Sąd uznał i ustalił, że ze względu na krótkie odstępy czasu pomiędzy każdorazowym zachowaniem oskarżonej wypełniającym ten sam ustawowy zespół znamion przestępstwa oszustwa oraz podobny sposób ich popełniania, należało przyjąć, iż K. R. swoim zachowaniem popełniła te przestępstwa w warunku ciągu przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 k.k.

Sąd przyjął, iż sprawstwo i wina oskarżonej K. R. nie budzą żadnych wątpliwości. Odpowiedzialności karnej z art. 286 § 1 k.k. podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub

niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego czynu. Nie wymaga szerszego uzasadnienia fakt, że działania oskarżonej, doprowadziły pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Czyn określony w art. 286 § 1 k.k. może być popełniony tylko umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, kierunkowym, który powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu.

Sposób działania oskarżonej, która umieszczała oferty sprzedaży towaru, nieznajdującego się w jej posiadaniu, lub oferty sprzedaży towaru o znacznie lepszej, jakości niż ten, który później został dostarczony kupującym, pozwala na stwierdzenie, że oskarżona od samego początku działa z zamiarem bezpośrednim, wprowadzenia nabywców błąd, co do zamiaru sprzedaży oferowanego towaru. Przy czym nie ma wątpliwości, że działała ona w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Jak wspomniano wyjaśnienia oskarżonej, w których tłumaczy, że przyczyną niedostarczenia przesyłek, był fakt niewywiązania się jej dostawcy z zaciągniętego zobowiązania, nie zasługują na wiarę. Także to, że oskarżona nie czuje się odpowiedzialna za dostarczenie towaru gorszej jakości niż ten, który był przez nią oferowany, nie uprawnia do stwierdzenia, że nie miała ona zamiaru wprowadzenia klientów w błąd co do jakości sprzedanego towaru. Przeświadczenie to, Sąd opiera na tym, że wbrew twierdzeniom oskarżonej, miała ona możliwość zwrotu otrzymanych pieniędzy pokrzywdzonym w sytuacji gdy nie mogła wywiązać z zaciągniętych zobowiązań. Wszyscy pokrzywdzeni zwracali się do niej pocztą elektroniczną lub telefonicznie o nadesłanie towaru, za który zapłacili. Oskarżona nie nawiązała z nimi kontaktu w tej sprawie mimo, że z racji otrzymywania wiadomości, siłą rzeczy musiała znać ich adresy e-mailowe. Wszystkie działania podejmowane w stosunku do pokrzywdzonych, świadczą o tym, że oskarżona z pełną świadomością wprowadzała pokrzywdzonych w błąd. Tym samym swoim zachowaniem wypełniła znamiona strony podmiotowej i przedmiotowej czynu określonego w art. 286 § 1 k.k.

Sąd nie dopatrył się takich okoliczności, które wyłączałyby możliwość przypisania winy K. R.. Jest ona osobą dojrzałą, poczytalną, działała mając świadomość bezprawności dokonywanego przez siebie przestępstwa. Nie wystąpiły również żadne okoliczności, które spowodowałyby, iż w tej konkretnej sytuacji od oskarżonej nie można byłoby wymagać zachowania się zgodnego z prawem.

Rozważając kwestię wymierzonej oskarżonej K. R. kary 1 roku pozbawienia wolności, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wymienionymi w art. 53 k.k. i art. 58 § 1 k.k. W rezultacie wymierzona K. R. kara jest proporcjonalna do stopnia jej winy oraz społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu spełnia również cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy przestępstwa, a nadto kształtuje świadomość prawną społeczeństwa. Okolicznością obciążającą jest fakt, iż oskarżona była już uprzednio karana za takie samo przestępstwo. Tym samym nie można uznać, że działanie oskarżonej było jednostkowym wypadkiem w jej życiu. Sąd wymierzając karę 1 roku pozbawienia wolności, a zatem karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, które wynosi dla przestępstwa oszustwa od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności, wziął pod uwagę stosunkowo niewielką wysokość szkody poniesionej przez wszystkich pokrzywdzonych. Kolejną okolicznością łagodzącą, znajdującą w oczach Sądu uznanie i w pełni zasługująca na jej uwzględnienie jest to, że oskarżona dobrowolnie i to przed zakończeniem postępowania, naprawiła wyrządzoną szkodę na rzecz wszystkich osób pokrzywdzonych.

Sąd uznał także, że w stosunku do oskarżonej zachodzą wskazane w art. 69 § 1 i 2 k.k. przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres lat 4. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste, oskarżonej zachodzą podstawy do przyjęcia pozytywnej prognozy względem oskarżonej, i okres próby w wymiarze 4 lat jest odpowiednim do weryfikacji trafności postawionej prognozy. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżoną K. R. pod dozór kuratora podczas orzeczonego okresu próby. W ocenie Sądu, nałożona na oskarżoną instytucja dozoru zapewni kontrolę zachowania oskarżonej i przede wszystkim, w związku z oddziaływaniem wychowawczym zapewni przestrzeganie porządku prawnego i zapobiegnie, w ten sposób powrotowi K. R. na drogę przestępstwa.

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci potwierdzenia przelewu na nazwisko R. D. na k. 25 oraz kopii potwierdzenia nadania paczki dla M. B. na k. 306 i nakazał pozostawić je w aktach sprawy.

Na podstawie art. 627 k.p.k., Sąd zasądził od oskarżonej koszty sądowe w sprawie w kwocie 270 złotych w tym 180 złotych tytułem opłaty.

Podnosząc powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.